

КРАТКА АВТОБИОГРАФИЯ

на

Савва Хаджи Илиевъ Доброплодный

„Ac plerique suam ipsi vitam narrare fi-
„duciam potius morum quam arrogantiam
„arbitrati sunt. Nec id Rutilus et Scauro
„citra fidem aut obtretationi fuit. Adeo
„virtutes iisdem temporibus optime aesti-
„mantur quibus facillime gignuntur.“

Тацитъ.

Ако и да признавамъ отъ части справедливостта на горнитѣ Тацитови думи, азъ пакъ се усмѣлихъ да си опиша минжлото, защото бѣхъ постоянно убѣждаванъ отъ приятелитѣ си! Много е трудно, много е деликатно подобно дѣло! Освѣнъ това годинитѣ на гърба ми не сж малко! Памятъта отслабва и не е въ състояние да възпроизведе толкози разнородни впечатления и въспоминания въ продължение на повече отъ половинъ вѣкъ! Имахъ дневникъ, когото държахъ още отъ ученичеството си и акуратно записвахъ всичко по-важно отъ моя частенъ животъ, както и общественитѣ ни и политически работи; Но за голѣмо нещастие, когато въ 1877 г. Турското правителство захванж дѣятелно да ме прѣслѣдва (въ Тулча прѣзъ Майя мѣсець, дѣто бѣхъ главенъ учителъ, а колегитѣ ми бѣха избѣгали въ Исмаилъ при Русситѣ съ голѣми